คำฝอย

ชื่ออื่น ๆ โกฐกุสุมภ์

ชื่ออังกฤษ Carthami Flos, Kusumbha, Fake saffron, False saffron

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Carthamus tinctorius* L.

วงศ์ ASTERACEAE (COMPOSITAE)

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ ถิ่นกำเนิดในแถบเมดิเตอร์เรเนียน แพร่พันธุ์ปลูกในเขตร้อนชื้นทั่วไป ในประเทศไทยพบปลูกทางภาคเหนือ

ส่วนที่ใช้ ดอกแห้ง

0.5 เซนติเมตร

สารสำคัญ สารกลุ่ม flavonoids (carthamin, hydroxysafflor yellow A, safflomin A, safflor yellow A, tinctormine) และสารกลุ่ม polysaccharides

กลิ่น และรส กลิ่นหอมเล็กน้อย รสขมเล็กน้อย

การใช้ตามภูมิปัญญา สรรพคุณบำรุงโลหิตและน้ำเหลือง แก้แสบร้อนคันตามผิวหนัง แก้ดีพิการ บำรุงหัวใจ บำรุงประสาท ขับระดู

การศึกษาทางเภสัชวิทยา สารสกัดเอทานอลจากดอกคำฝอยมีฤทธิ์ปกป้องเซลล์หัวใจ ป้องกันภาวะหัวใจขาดเลือด สารกลุ่ม polysaccharides มีฤทธิ์ปรับภูมิคุ้มกันในสัตว์ทดลอง สาร carthamin มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ

การศึกษาความเป็นพิษ สารสกัดเอทานอล 50% ไม่เป็นพิษต่อหนูถีบจักรเมื่อป้อนทางปากหรือฉีดเข้าใต้ผิวหนังในขนาด 10 กรัม/กิโลกรัม

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

กลุ่มงานวิชาการเภสัชกรรมแผนไทย สถาบันการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 4. นนทบุรี: สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข, 2563.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน